

Η εις Διάκονον χειροτονία του Μοναχού Αμφιλόχιου Σταμουλακάτου και η εορτή του Οσίου Συμεών του Στυλίτου στην Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Σήμερα 1η Σεπτεμβρίου, Αρχή του νέου Εκκλησιαστικού Έτους, η Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας τίμησε την μνήμη του Οσίου Συμεών του Στυλίτου, με επίκεντρο τον ομώνυμο Ιερό Ναό στην Μαγούλα Νεοχωρίου. Κατά την διάρκεια της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, χειροτόνησε σε Διάκονο τον Μοναχό Αμφιλόχιο Σταμουλακάτο.

Ο Σεβασμιώτατος κατά το κήρυγμά του και απευθυνόμενος στον νέο Διάκονο της Τοπικής μας Εκκλησίας επεσήμανε τα εξής:

«Σήμερα, Αρχή του νέου Εκκλησιαστικού μας Έτους, και η Εκκλησία μας εορτάζει

την ιερά μνήμη πλήθους αγίων μαρτύρων και οσίων, και ιδιαιτέρως του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Συμεών του Στυλίτου, προστάτου και εφόρου αυτής της μικρής ενορίας της Αρχιερατικής Περιφέρειας Μεσολογγίου.

Την ιερή αυτή ημέρα, κατά τη διάρκεια του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, τελείται και ένα άλλο μεγάλο μυστήριο, η προσωπική Πεντηκοστή του αδελφού μας Αμφιλοχίου του μοναχού, ο οποίος σε λίγο θα λάβει τη χάρη της Ιερωσύνης και τον πρώτο βαθμό αυτής, τη χειροτονία σε διάκονο, και θα καταστεί λειτουργός της Εκκλησίας και των φρικτών του Χριστού Μυστηρίων.

Με αφορμή λοιπόν αυτή την ημέρα, την Εκκλησιαστική Πρωτοχρονιά, θέλω να καταθέσω στην αγάπη σας λίγες σκέψεις γύρω από την έννοια του χρόνου. Του χρόνου εκείνου που ζει ο αδελφός μας Αμφιλόχιος, και που σήμερα τον βιώνει ως ευπρόσδεκτο καιρό, καιρό παρουσίας του Θεού στη ζωή του.

Έχοντας συμπληρώσει μισό αιώνα ζωής, η ύπαρξή του σήμερα τέμνεται στα δύο. Κάτι παλιό τελειώνει και κάτι καινούργιο γεννιέται. Εισέρχεται σε έναν νέο χρόνο, όχι ωρολογιακό αλλά πνευματικό, στον καιρό του Θεού, που ενώνει το παρελθόν με το παρόν και τα οδηγεί όλα προς μια εσχατολογική προοπτική.

Ο νέος διάκονος δεν αποκτά μόνο ένα καινούργιο όνομα, μια νέα αμφίεση, έναν καινούργιο τρόπο ζωής. Αποκτά μια νέα οντολογική ταυτότητα. Θα διακονεί πλέον το Ιερό Μυστήριο μέσα στο οποίο ο κοσμικός χρόνος καταργείται και μεταμορφώνεται σε αιώνιο. Και αυτό το επιτυγχάνει κάθε κληρικός τελώντας τα Μυστήρια της Εκκλησίας και ιδιαιτέρως το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, το οποίο ξεκινά με τη δοξολογική επίκληση της Ευλογημένης Βασιλείας. Δηλαδή ομολογούμε πως η Βασιλεία του Θεού έχει ήδη έλθει και προσδοκούμε να την γευθούμε.

Μέσα στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, τα πάντα γίνονται καινά, δηλαδή καινούργια. Ο άνθρωπος ανακαινίζεται καθώς μεταλαμβάνει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Αναγεννάται. Γίνεται σύσσωμος και σύναιμος με τον Χριστό, νικά την αμαρτία, λαμβάνει άφεση αμαρτιών και ζωή αιώνια.

Και όταν ο άνθρωπος νικά την αμαρτία, απαλλάσσεται από την αιχμαλωσία του διαβόλου, λαμβάνει το Πανάγιο Πνεύμα. Για αυτό το λόγο στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ψάλλουμε δοξολογικά: «Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον...». Πρόκειται για πρόγευση των εσχάτων, για εμπειρία της Βασιλείας που έρχεται και είναι ήδη παρούσα μέσα στο Μυστήριο.

Από σήμερα και στο εξής, ο υποδιάκονος Αμφιλόχιος, ως διάκονος πλέον της Εκκλησίας, θα ευαγγελίζεται σε όλους τους ανθρώπους αυτή την εσχατολογική προοπτική. Καθήκον του θα είναι να παραλαμβάνει τον άνθρωπο από τον παρόντα χρόνο, εγκλωβισμένο στην γήινη πραγματικότητα, και να τον αναφέρει στον Θεό.

Θα αναφέρει τις αμαρτίες των ανθρώπων και θα πρεσβεύει για τη συγχώρεση τους, στο όνομα του Ελεήμονος Θεού. Θα αναφέρει τα προβλήματα τους και θα μεριμνά για την επίλυσή τους, στο όνομα της χάριτος του Παναγίου Πνεύματος. Θα αναφέρει στον Θεό ό,τι διχάζει και διασπά τον άνθρωπο και θα αγωνίζεται για την ενότητα που ο πιστός πρέπει να απολαμβάνει σε κοινωνία με τον Θεό και σε αγαπητική σχέση με τον συνάνθρωπο.

Και όλα αυτά, ο πατήρ Αμφιλόχιος θα τα διακονήσει στον τόπο της καταγωγής του, στον τόπο που γεννήθηκε, μεγάλωσε, αγάπησε και αγαπήθηκε. Σ' έναν τόπο που δοκιμάζεται από τη πληθυσμιακή συρρίκνωση και την υπογεννητικότητα. Σε μια επαρχία, όπου οι ενορίες, από πολυπληθείς, έχουν φτάσει να αριθμούν λίγα μόνο μέλη. Όμως και αυτός ο τόπος δικαιούται να έχει τους δικούς του πνευματικούς πατέρες.

Θερμά ευχαριστώ τον πατέρα Αμφιλόχιο, που σε αυτήν τη ώριμη ηλικία, έλαβε τη μεγάλη απόφαση να αφιερώσει ολοκληρωτικά τη ζωή του στην Εκκλησία, ζώντας ως μοναχός και κληρικός μέσα στον κόσμο. Ευχαριστώ επίσης τον Πνευματικό του Πατέρα, τον πατέρα Βασίλειο Πόπη, ο οποίος, αν και υπηρετεί πλέον αλλού, όπως και δεκάδες άλλοι κληρικοί καταγόμενοι από την Αιτωλοακαρνανία, δεν ξέχασε τον τόπο του.

Αδελφοί μου, όσοι είστε μέλη αυτής της ενορίας και όσοι ήρθατε από τον ευλογημένο τόπο του Ξηρομέρου, προσευχηθείτε αυτή τη στιγμή για τον αδελφό μας Αμφιλόχιο. Να δεχθεί τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος και να καταστεί ένας καλός, απλός, ειλικρινής διάκονος των Μυστηρίων της Εκκλησίας.

Την Κυριακή θα λάβει και τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης και θα είναι πλέον Ποιμένας, δίπλα στα λογικά πρόβατα της Ποίμνης του, τα οποία τον γνωρίζουν και τα γνωρίζει, αλλά τώρα θα πορεύεται έμπροσθέν τους, ως διάκονος και λειτουργός των Μυστηρίων.

Η ευθύνη του είναι τεράστια, αλλά έχουμε ελπίδα και προσδοκία ότι, με τη συνεχή καθοδήγηση του Πνευματικού του Πατέρα, τη στήριξη των Εφημερίων του Ξηρομέρου και την αγάπη του Επισκόπου του, θα ξεκινήσει αυτή την Ιερή Διακονία στηριζόμενος στο έλεος του Θεού και εκζητώντας πάντοτε τη χάρη του Παναγίου

